

Література

1. Закон України «Про туризм». Режим доступу: [//http://zakon1.rada.gov.ua](http://zakon1.rada.gov.ua).
2. Постанова Кабінету Міністрів України № 707 від 29 червня 2011 року "Про затвердження Державної цільової соціальної програми розвитку в Україні спортивної та туристичної інфраструктури у 2011-2022 роках". Режим доступу: [//http://zakon1.rada.gov.ua](http://zakon1.rada.gov.ua).
3. Пуцунтейло П.Р. Економіка і організація туристично-готельного підприємництва. Навчальний посібник. – К.: ЦУЛ, – 2007. – 300 с.

Вікторія ВОРОБІЙОВА

Донецький національний університет

РОЗВИТОК СТРАХУВАННЯ ЖИТТЯ ЯК УМОВА РЕГУЛЮВАННЯ ВІДТВОРЕННЯ ЧИСЕЛЬНОСТІ НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ

В умовах недостатньої соціальної захищеності населення України з боку держави, низької заробітної платні, недосконалого правового захисту інтересів фізичних осіб страхування життя є однією з галузей, що найдинамічніше розвиваються, на страховому ринку, від активізації якої залежить відтворення чисельності населення України. На сьогоднішній день основними чинниками, стримуючими розвиток страхування життя в Україні є: політична і економічна нестабільність в державі, що зменшує інтерес громадян до довгострокових фінансових вкладень; відсутність соціального прошарку суспільства, який має середній рівень доходу; зниження інтересу населення до заощаджень через обмеженість їх доходів і недовіри до фінансових інститутів; демографічна ситуація, що характеризується зниженням чисельності населення, зростанням смертності і скороченням народжуваності.

Державна політика розвитку ринку страхування життя в Україні базується на зміцненні ринкових основ діяльності його учасників і використуванні переважно непрямих методів впливу на процеси, які відбуваються у сфері страхування, шляхом удосконалення нормативно-правової бази і упровадження міжнародних принципів і стандартів державного регулювання і нагляду.

Стратегічні задачі з підвищення конкурентоспроможності національних страхових компаній життя і страхових посередників повинні бути направлені на створення стабільного страхового ринку, здатного конкурувати в умовах глобалізації і забезпечувати Україні гідне місце на світовому ринку. При цьому важливим є створення умов для розширення спектру страхових послуг із страхування життя, сприяння концентрації ринку страхування життя [1].

Удосконалення системи правового забезпечення розвитку ринку страхування життя і державного регулювання і нагляду за діяльністю його учасників сприятиме створенню конкурентного середовища на страховому ринку і рівних умов для діяльності страхувальників, який дасть можливість підвищити якість страхових послуг і понизити їх вартість. Одними з пріоритетних напрямів розвитку страхового ринку України є особисте страхування, довгострокове страхування життя, участь страхувальників в системі недержавного пенсійного забезпечення і упровадження обов'язкового медичного страхування, яке сприятиме підвищенню ролі приватного сектору у виконанні соціальних програм і зменшенню витрат державного бюджету.

У зв'язку з цим держава повинна подавати підтримку розвитку соціально значущих видів страхування шляхом упровадження відповідної стимулюючої податкової політики, зменшення кількості обов'язкових видів страхування і посилення державного нагляду за їх упровадженням і здійсненням, удосконалення нормативно-правової бази щодо упровадження обов'язкового страхування цивільної відповідальності власників транспортних засобів [2].

Державна повинна забезпечити нормативно-правову базу регулювання і нагляду за діяльністю учасників страхового ринку з метою захисту інтересів споживачів страхових послуг з наступних напрямів: удосконалення системи ліцензування страхової діяльності, а також упровадження ліцензування перестраховочної діяльності; запобігання неплатоспроможності (банкрутству) страховиків; упровадження нових інформаційних технологій в управління страховою діяльністю; упровадження примусового нагляду за діяльністю страховиків, які входять до фінансових груп; удосконалення нормативно-правової бази регулювання і нагляду за формуванням і розміщенням

страхових резервів; формування сприятливих умов для розвитку страхового посередництва; розвиток систем внутрішнього контролю за діяльністю страховиків і сприяння становленню прозорої системи корпоративного управління.

Формування стабільного ринку страхування життя вимагає об'єктивного інформування всіх його учасників про основні умови, вимогу і ризики в процесі їх діяльності. Для підвищення рівня страхової культури населення необхідно забезпечити прозорість діяльності учасників страхового ринку і ввести програми інформування населення через засоби масової інформації про стан і перспективи ринку страхування життя, переваги отримання страхових послуг. Інтеграція ринку страхування життя України в міжнародні ринки фінансових послуг має потребу в підвищенні конкурентоспроможності національних страховиків, поетапного упровадження міжнародних стандартів бухгалтерського обліку і фінансової звітності. З метою захисту національного ринку страхування життя держава повинна здійснювати заходи поетапного і зваженого допуску на ринок філіалів іноземних страховиків відповідно міжнародним договорам України, створювати умови для забезпечення обміну інформацією між Державною комісією по регулюванню ринків фінансових послуг і органами страхового нагляду інших країн про діяльність страховиків, їх філіалів, страхових посередників і страхових груп (страхових холдингів).

Література

1. Заруба О.Д. *Страхова справа* / О.Д. Заруба: Підручник. – К.: Товариство “Знання”, КОО, 2009. – 321с.
2. Шахов В.В. *Страхование жизни* / В.В. Шахов: Учебник для вузов. – М.: Страховой полис. ЮНИТИ, 1997. – 311с.

Наталія ГАЛИШ

Тернопільський національний економічний університет

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ ПІДПРИЄМСТВ АПК З МЕТОЮ ВИРОБНИЦТВА БІОПАЛИВА

В сучасних умовах господарювання, виготовлення енергоносіїв біологічного походження, зокрема біопалива, набуває цільового характеру. Оскільки, забезпеченість України сировинною базою та належний приклад світових лідерів з виробництва біопалива, а саме: США, Німеччини, Бразилії (світовий рекордсмен, 40% споживання в країні) стимулюють для розвитку даної галузі у сегменті національної економіки. Разом з тим, при налагодженні виробництва альтернативного палива, особливу увагу варто приділити проблемам які мають місце під час модернізації вітчизняних підприємств АПК.

Варто відмітити, що держава бере активну участь у розв'язанні даної проблеми, оскільки не може залишатись осторонь. За даними Міністерства аграрної політики та продовольства, процес модернізації спиртзаводів під виробництво біопалива вже розпочато. На даний час в Україні налічується близько 85 спиртзаводів, з яких 24-25 розпочали свою виробничо-господарську діяльність. Слід підкреслити, що характерною особливістю таких підприємств є паралельне налагодження виробництва цукрового буряку та кукурудзи.

Доцільно врахувати, що при необхідності, спиртові заводи додатково можуть переробити до 800 тис. т. зерна або 1 млн. т. м'яси, що в свою чергу вирішить загальні проблеми реалізації сільськогосподарської продукції на внутрішньому ринку за сталими цінами та стабільним попитом [1]. Тому, урахування правильної урядової політики та існуючих «зайвих» спиртових, цукрових, дріжджових заводів і цехів, а також олієжирових комбінатів для виробництва біопалива, дасть можливість Україні стати одним із значних виробників біоетанолу. Внутрішній ринок, даного продукту, може сягати 800-1200 тис.т на рік, якщо він замінить 10-15% бензинів, що споживаються державою, та 623 тис.т. на рік біодизельного палива [2]. Що ж стосується цукрових заводів, то дооснащення відповідними технологічними лініями забезпечить 1,65 млн. тонн етанолу на рік. Таким чином, з урахуванням усіх напрямів розвитку ринку біопалива, в Україні можна було б отримувати 2 млн. т. на рік біоетанолу [1].